

ΕΤΟΣ 68ον

6 Δεκεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (3523)

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΑΓΩΓΟΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Στηλιτεύει την ύποκρισία του αρχισυνάγωγου ο Χριστός μετά τη θεραπεία μιάς συγκύπτουσας γυναίκας ημέρα Σάββατο. Δεν χάρηκε μέ τό θαύμα ο έπικεφαλής τής συναγωγής. Ή καρδιά του δεν είχε αγάπη, αλλά έμενε προσκολλημένος στην τήρηση του νόμου και των έντολών του κατά γράμμα. Καί αντί νά δοξάσει τόν Θεό γιά τήν εύλογία πού έδωσε σέ μία ταλαιπωρημένη ύπαρξη, μέτρησε μέ τό μέτρο τής ύποκρισίας τήν κίνηση του Χριστού. "Έπρεπε νά γίνει ή θεραπεία μιά άλλη ημέρα και όχι τό Σάββατο. Ή θεραπεία ήταν γι' αυτόν έργασία, όχι έκτακτη δωρεά του Θεού, όχι έπαναδημιουργία τής ύπαρξης τής γυναίκας και δυνατότητα νά ξεκινήσει από τήν αρχή τή ζωή της. Κλειστά τά πνευματικά του μάτια. Δεν μπορούσε νά δει τήν κυρτωμένη από τό βάρος τής ασθένειας, αλλά και τήν ταλαιπωρία δεκαοκτώ χρονών ψυχή, δεν μπορούσε νά χαρεί γιά τή μεγάλη αλλαγή. Προκαλεί απογοήτευση γιά τήν αδυναμία του νά αγαπήσει τόν συνάνθρωπό του. Καί δίνει άφορμή γιά προβληματισμό σχετικά μέ τήν ύποκρισία του νά βλέπει κάποιος και νά άπολυτοποιεί τό γράμμα του νόμου και νά άρνείται νά δει τό πνεύμα πού έλευθερώνει.

Τό γράμμα και τό πνεύμα

Νόμος γιά τούς ανθρώπους πού πιστεύουν στον Θεό είναι οι έντολές Του, τό Εύαγγέλιο. Οι έντολές άκολουθούνται μέ τήν άκρίβεια πού περιγράφεται στους κανόνες τής Έκκλησίας. Καί ή άκρίβεια άποτυπώνει τό γράμμα του νόμου. "Όμως στην πραγματικότητα, χωρίς τό γράμμα νά περιφρονείται, ύπάρχει και ή όδός τής οικονομίας. Ή θέαση των έντολών υπό τό πνεύμα του Θεού πού είναι ή αγάπη, ή συγχώρηση, ή άποδοχή τής μετάνοιας. "Έτσι συχνά οι χριστιανοί πάσχουμε από τήν ασθένεια του αρχισυνάγωγου, τήν ύποκρισία. Ήπειδή τηρούμε ως προς τή συμπεριφορά μας τίς έντολές του Θεού, δεν βλέπουμε τήν καρδιά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιγ' 10-17)

Θρησκευτική ύποκρισία

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. Καὶ ἰδοῦ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἕτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκόπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῦμαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλωσαι τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσίν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δέ, θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν, ἦν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοῦ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

μας. Δέν βλέπουμε τούς λογισμούς μας, κάποτε καί τά κρυπτά μας. Ὅτι θέλουμε στούς ἀνθρώπους νά φαινόμαστε τυπικοί, ὅμως στόν κατ' ἴδιαν βίο μας δέν τηροῦμε στήν πραγματικότητα τίς ἐντολές. Ἄλλοτε συμβαίνει νά μένουμε στίς λεπτομέρειες τῆς ἀκριβοῦς τήρησης τῶν νόμων, στή νηστεία, στήν προσευχή, στήν ἐλεημοσύνη, στήν καλή συμπεριφορά, ὅμως ἡ καρδιά μας δέν ἔχει ἀγάπη. Εἶναι εὐκόλη στήν κατάκριση καί τήν ἀπόρριψη τοῦ ἄλλου. Συγκρίνουμε τή συμπεριφορά μας μέ τή στάση τοῦ ἄλλου καί δικαιώνουμε τόν ἑαυτό μας, μέ ἀποτέλεσμα νά λείπει ἡ ταπεινώση ἀπό τή ζωή μας καί νά ἀδυνατοῦμε νά χαροῦμε μέ ὅ,τι καλό συμβαίνει στόν ἁμαρτωλό.

Ὅπως ὁ ἀρχισυνάγωγος, κάποτε ἔχουμε τήν αἴσθησις ὅτι κατέχουμε τήν ἀλήθεια καί φτάνουμε στό σημεῖο νά διεκδικοῦμε γιά τούς ἑαυτούς μας τόν ρόλο τοῦ δικηγόρου τοῦ Θεοῦ, τόν ρόλο τοῦ σταυροφόρου ὑπερασπιστῆ τῶν «δικαίων» τοῦ Θεοῦ ἔναντι ὄλων τῶν ἄλλων. Βάζουμε δυσβάστακτα φορτία στούς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, γιά νά δικαιώσουμε τούς ἑαυτούς μας. Καί ὅταν μᾶς ὑποδεικνύεται ἀπό τόν Θεό μέ διάφορους τρόπους ὅτι ἡ πορεία μας δέν εἶναι σωστή, εἴμαστε ἔτοιμοι νά ἀπορρίψουμε καί τόν ἴδιο τόν Θεό. Διεκδικοῦμε τόν ρόλο τοῦ «Μεγάλου Ἱεροεξεταστή» (Ντοστογιέφσκυ) πού θέλει νά διορθώσει τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία καί νομίζουμε ὅτι κατέχουμε τήν ἀλήθεια μέ τόν φαρσαϊσμό μας.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ἐδίδασκε ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν ἀπό τὰς συναγωγὰς κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου. Καί ἦτο ἐκεῖ μιά γυναῖκα, πού εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας ἐπὶ δέκα ὀκτώ χρόνια καί ἦτο σκυμμένη καί δέν μπορούσε νά σταθῆ ὄλως διόλου ὀρθή. Ὅταν τὴν εἶδε ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐκάλεσε καί τῆς εἶπε, «Γυναῖκα, εἶσαι ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου»· καί ἔβαλε ἐπάνω τῆς τὰ χέρια, αὐτὴ δὲ ἀμέσως ἀνορθώθηκε καί ἐδόξαζε τόν Θεόν. Ἐλαβε τότε τόν λόγον ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτισμένος διότι ὁ Ἰησοῦς ἐδερράπευσε κατὰ τὸ Σάββατον, καί εἶπε εἰς ἐκείνους πού παρευρίσκοντο ἐκεῖ, «Ἐπάρχουν ἕξι ἡμέρες πού ἐπιτρέπεται ἡ ἐργασία· τότε νά ἔρχεσθε καί νά θεραπεύεσθε καί ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου». Ὁ Κύριος τοῦ ἀπεκρίθη, «Ἐποκριτά, δέν λύνει καθέναν ἀπὸ σᾶς, κατὰ τὸ Σάββατον, τὸ βόδι τοῦ ἢ τὸν ὄνον τοῦ ἀπὸ τὸν σταῦλον καί τὸν φέρνει νά τὸν ποτίσῃ; Αὐτὴ δὲ πού εἶναι θυγατέρα τοῦ Ἀβραάμ καί τὴν εἶχε δεμένη ὁ Σατανᾶς ἐπὶ δέκα ὀκτώ χρόνια, δέν ἔπρεπε νά λυθῆ ἀπὸ τὰ δεσμὰ αὐτὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου;». Μὲ τὰ λόγια αὐτά, ὅλοι οἱ ἀντίπαλοί του ἐντροπιάζοντο, ἐνῶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔχαρε δι' ὅλα τὰ ἐνδοξα πρᾶγματα πού αὐτός ἔκανε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κοιθάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Μοιραζόμαστε χαρὰ καί λύπη

Γι' αὐτό καί λησμονοῦμε ὅτι ἡ χαρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μας, ὅπως καί ἡ λύπη του, εἶναι χαρὰ καί λύπη δική μας. Ὅτι γι' αὐτό κληθήκαμε στή ζωὴ τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ νά μπορούμε νά ἐξερχόμαστε ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, νά προσευχόμαστε καί νά στηρίζουμε τούς δοκιμαζόμενους, νά τούς παρηγοροῦμε μὲ τὴν ἀγάπη μας, ἀλλὰ καί νά μετέχουμε στή χαρὰ καί τὴν εὐλογία πού λαμβάνουν στή ζωὴ τους μὲ γενναϊόδωρη καρδιά καί ὄχι μὲ μιζέρια καί ἀστερίσκους. Ἄν θεωροῦμε τούς ἑαυτοὺς μας ἐντάξει ἐναντι τοῦ Θεοῦ, τότε εὐκόλα κλείνουμε τὴν καρδιά μας καί ξεχνοῦμε πὼς ὅ,τι κάνουμε στή ζωὴ μας μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ γίνεται! Γι' αὐτό χρειάζεται, γιὰ νά νικηθεῖ τὸ πνεῦμα τῆς ὑποκρισίας, νά γίνει ἡ καρδιά μας ἀνοιχτὴ στὴν ἀγάπη καί εὐκόλη στό νά συνδράμει τούς ἄλλους στὸν σταυρό τους, ἀλλὰ καί στό νά συγχαρεῖ μὲ τὴν ἀνάστασή τους.

Νέο ξεκίνημα

Ὁ πολιτισμὸς μας τόσο ἐναντι τοῦ Θεοῦ ὅσο καί ἐναντι τοῦ συνανθρώπου εἶναι σήμερὰ ἕνας πολιτισμὸς ὑποκρισίας. Παρουσιάζει νόμους, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν νά κάνουν μὲ τὴ βαθύτερη ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νά μοιράζεται καί νά ἀγαπᾷ, ἀλλὰ μὲ τὰ συμφέροντα τῶν ἐκάστοτε ἰσχυρῶν. Βλέπει τὴν πίστη ὡς χρήσιμη μόνο γιὰ τὴ μετὰ θάνατον ζωὴ ἢ

6 Δεκεμβρίου 2020: Γ' ΛΟΥΚΑ

† Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ († 330).
Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ' 17-21 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιγ' 10-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Κολ. γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14.

γία τήν ἀντιμετώπιση τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀρνεῖται νά τῆς ἀναγνωρίσει τό γεγονός ὅτι τρέφει πνευματικά τόν ἄνθρωπο καί ὅτι οἱ ἀξίες καί ὁ τρόπος ζωῆς πού προτείνει καί βιώνει χτίζουσαν μία κοινωνία στηριγμένη στήν ἀγάπη καί τήν ἐλευθερία, δηλαδή στήν ὑπαρξιακή ἀλλαγὴ τοῦ ἀνθρώπου μέ σκοπό νά μπορεῖ νά λυτρωθεῖ ἀπό τά δεσμά τοῦ ἐγκεντρικισμοῦ καί τοῦ θανάτου. Ἀντικαθιστᾷ τήν πίστη μέ ἕναν ψευτοανθρωπισμό, ὁ ὁποῖος καταρρέει μπροστά στά συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά ἀνοίξουμε τήν καρδιά μας στό πνεῦμα πού ἐλευθερώνει. Νά περιορίσουμε τήν ὑποκρισία πού μᾶς κάνει νά μήν ἀναγνωρίζουμε τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ, αὐτοαναγορευόμενοι σέ τιμητές τῶν πάντων. Μόνο ἔτσι θά μπορέσουμε νά ἔχουμε ἕνα νέο ξεκίνημα καί στή ζωὴ μας καί στήν κοινωνία μας.

π. Θ.Μ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

**Προμηθευτεῖτε τά Ἡμερολόγια τοῦ νέου ἔτους 2021
τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας:
Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας, Συλλεκτικό Ἡμερολόγιο -
Πάνθεον τοῦ 1821, Ἡμεροδείκτης τοίχου, Ἐπετηρίδα,
ἀφιερωμένα στήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση τοῦ 1821**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἐργῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr